

«Kunst som provokasjon for tanken?»

- filosofisk samtale/refleksjonssamtale etter forestillingen *Tracks*

Hvordan påvirker radikalt nye erfaringer oss? Hva skjer når vi stilles overfor noe fundamentalt annerledes ved tilværelsen som bryter fullstendig med våre hverdagserfaringer?

Utgangspunktet for refleksjonssamtalen er nettopp at kunst kan fungere som et slikt «møte med det ukjente»: en radikalt ny erfaring som provoserer sansene våre og utfordrer forståelsen vår, ja nærmest tvinger oss til både å føle og *tenke*. Dette er også en viktig årsak til at filosofer (og vitenskapsmenn) gjennom tidene har latt seg inspirere og fascinere av kunsten og de talrike dører den kan åpne. En slik forståelse av kunst fremholder den som noe annet og noe mer enn bare å være vakker/estetisk (sanselig nytelse) eller som en «flukt fra hverdagen» (underholdning/avkobling). En slik forståelse av kunst fremholder den først og fremst som en kilde til økt forståelse og innsikt i *den menneskelige erfaring*: et unikt og verdifullt bidrag til det gamle delfiske og sokratiske ideal; «Menneske – kjenn deg selv!»

Samtalen vil ta utgangspunkt i elevenes umiddelbare opplevelse av forestillingen og de stemninger, følelser og tanker de sitter igjen med. Det sentrale ved filosofiske samtaler er ikke å komme frem til mer eller mindre «riktige» svar. Det sentrale er heller selve refleksjonen og undringen knyttet til det å utforske radikalt nye erfaringer, her representert ved forestillingen *Tracks*. Elevene konfronteres med et utfordrende, sammensatt og muligens også provoserende kunstnerisk uttrykk som nærmest «overfaller» sanse- og forståelsesapparatet deres. Det er denne erfaringen, og hva den iverksetter hos elevene på flere ulike plan, samtalen skal dreie seg rundt. (Og er vi riktig heldige, fremprovoseres det kanskje litt nytenkning også.)

Dagfinn Ritland og Thea Fjørtoft.